

ویژه نامه آسیب های فضای مجازی و شبکه های اجتماعی

حوزه مقاومت بسیج امام حسین(ع) ابوزیدآباد - مرداد ۱۳۹۴

کار زشتی را نشر دهد، همانند کسی است که آن را در آغاز انجام داده. (کافی جلد ۲، صفحه ۳۵)

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید: «اوقات عزیز را در گناهان و محرمات خرج ممکن تا عابدترین مردم باشی، به آنچه از راه کسب مشروع، خدایت عنایت فرمود خشنود باش تا بینی ترین افراد باشی، به همسایه نیکی کن تا مومن به حساب آیی، آنچه برای خود دوست داری برای همه دوست داشته باش تا اهل یقین باشی و از خنده زیاد پرهیز که خنده زیاد دلها را میمیراند»

اگر به مصاديق اشاعه فحشا دقت کنیم می بینیم که ما هم از عناصر فعل هستیم هر لطیفه ای را خیلی راحت نشر می دهیم، چه یک مرجع عالی قدر را سوژه خود کرده باشد، چه احکام صریح خداوند را. گاهی داریم عامل تفرقه می شویم و گاهی اعتقادات مذهبی افراد را نشانه می رویم. یادمان باشد خداوند متعال در جواب این بی مبالغه به ما هشدار عذابی دردنگ در دنیا و آخرت را می دهد.

۳- هدر دادن وقت

یک زمانی می گفتند وقت طلاست اما وقتی وارد دنیای مجازی می شویم این وقت دیگر هیچ ارزشی ندارد ساعت ها مطالب تکراری گروههایی که در آن ها عضو هستیم را می خوانیم و پاسخ می دهیم، اخبار زندگی خصوصی بازیگران و هنرمندان داخلی و خارجی جزئی از برنامه روزانه عده ای از ماست خلاصه در این وادی عمر هدر می دهیم و بس.

رازهای خود باش و رازی را که به تو سپرده شده است، افشا ممکن که افشاء راز، خیانت است. (غیرالحكم)

۲- اشاعه فحشا

معنای اشاعه، انتشار است. و فحشا به معنای گفتار و رفتار ناپسند و قبیح است. (ابن منظور، لسان العرب، ج ۱۰، ص ۱۹۲) و منظور از آن آشکار کردن و رواج دادن زشتی هاست، زشتی هایی که مصادیقه شدند همان شبکه های اجتماعی می شود نشر بی حجابی، تشویق به ارتباط با نامحرم، رواج دادن فحاشی و بد دهنی با انتشار پیام های غیر اخلاقی و رکیک، نشر دادن مسائل جنسی و تحریک کننده با آیین ها و پیام ها، تصاویر و فیلم هایی که به همین منظور ساخته شده اند.

این اشتراك گذاری های نا آگاهانه ما باعث کم رنگ شدن قبیح این اعمال می شود و روز به روز این مسائل عادی می شود آنقدر عادی که از یک عمل گناه و ضد ارزش به یک ارزش و نمادی از فرهنگ و تجدد تبدیل شده اند.

- گناه اشاعه ی فحشا

خداوند متعال در قرآن کریم می فرماید: **إِنَّ الَّذِينَ يُجْهَنُونَ أَنْ تَشْيَعَ الْفَاحِشَةُ فِي الْأَذْيَنِ أَمْنَوْا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ وَ أَنَّمَا لَا تَعْلَمُونَ** (نور ۱۹) کسانی که دوست دارند زشتی ها در میان مردم با ایمان شیوع یابد، عذاب دردنگ برای آنان در دنیا و آخرت است و خداوند میداند و شما نمیدانید! همچنین از پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله) می خوانیم: **مَنْ أَذَاعَ فَاحِشَةً كَانَ كَمْبَتَدِئًا**: (کسی که

شبکه های اجتماعی، بستر اشاعه ی فحشا

در روزگاری که کوچکترین خبر و اتفاقی در چشم بر هم زدنی جهانی می شود، مردم دیگر حرفی را در دلشان نگه نمی دارند حتی جزئی ترین احساساتشان را هم به اشتراك می گذارند، حتی خطاهای و اشتباهاتشان را هم با دیگران مطرح می کنند همان مسائلی که بارها گفته اند، حتی با دوست خود هم مطرح نکن شاید روزی دشمن تو بشود. چه برسد به اهالی بی شمار شبکه های اجتماعی. در این فضا به ناگهان حجم زیادی از اطلاعات به دست ما می رسد و ما هم بدون سبک سنگین کردن برای دیگران ارسال می کنیم، خبرهایی که گاهی ممکن است اثرات سوئی به دنبال داشته باشد.

در اینجا به طور اختصار به چند مورد از آسیب های رفوارهای خود در شبکه های اجتماعی اشاره می کنیم شاید در به اشتراك گذاری هایمان کمی حواسمان را جمع کیم.

۱- اشاعه اسرار شخصی

وقتی ما می آییم اسرار زندگی شخصیمان را مطرح می کنیم یعنی داریم دشمنان بالقوه خود را مسلح می کنیم به سلاح هایی که فردای روزگار که دشمن شدیم ما را به رگبار بینند، تهدیدمان کنند، تمسخر کنند، خانواده مان را زیر سوال بینند. و این خیانتی است به خودمان به همسر و پدر و مادرمان. امیرالمؤمنین علی (ع) می فرماید: **كُنْ بِاسْرَارِكَ بَخِيلًا ، وَ لَا تُذَعْ سِرًا أُوذِعْتَهُ قَلَّ إِلَيْهِ خَيَانَةٌ**؛ بخیل

به اعتبار محتوای داخل شبکه اعتمادی نیست.

شایعه می شنوم و شایعه پخش می کنم.

به سلامت اخلاقی محتوای داخل شبکه نیز اعتمادی نیست.

من و شبکه

اجتماعی

مدیریت زمان را در دست می دهم

احساس می کنم دیگر به مطالعه نیاز ندارم

دو شخصیتی می شوم

من و

خودم

حریم خصوصی ام در خطر است.

ظرفیت ارتباطیم با دیگران پر می شود.

من و

اطرافیانم

به جاسوسی اجتماعی دشمن کمک می کنم.

یک حلقه از جاسوسی زنجیره ای دشمن خواهم شد.

یک جامعه سرگرم و غافل خواهیم داشت.

نظام اطلاع رسانی دشمن را کامل می کنم

من و

جامعه ام

عدم انتشار اطلاعات شخصی در فضای مجازی

نوجوانان باید نسبت به عدم انتشار اطلاعات و تصاویر و فیلمهای شخصی خود و خانواده حساسیت داشته باشند. محل زندگی و آدرس منزل و محل کار پدر و مادر و مدرسه و دانشگاه و شماره تلفن و ... از جمله مسائلی است که نباید در فضای مجازی منتشر شوند. خانواده ها باید آگاهانه با این مسائل بخورد نموده و به فرزندان خود گوشزد نمایند که به هیچ عنوان به هیچ فردی نباید اطلاعات زندگی خود را بدهند تا از صدمات و لطمات برخی شیادان در امان بمانند.

خدایا هر چند وقت یکبار به من یادآوری کن:

نامحروم نامحروم است، چه در دنیای حقیقی و چه در دنیای مجازی
یادمان بینداز فاطمه^(س) را که از نایبنا رو می پوشاند.

چگونگی کمک کردن به فرزندان در فضای مجازی

- ❖ والدین لازم است که اطلاعات بیشتری در مورد وسائل و فضاهای ارتباطی همچون رایانه، اینترنت و گوشی‌های هوشمند داشته باشند و همچنین مهارت خود را در استفاده از آن افزایش دهند.
- ❖ والدین باید فعالیت‌های متناسب با سن و رشد فرزندان خود را معین کنند؛ به عنوان مثال کودکان دبستانی نیاز به نظارت مستقیم و همچنین هشدار مداوم در مورد تبلیغات و ورود به اتفاق‌های چت دارند.
- ❖ لازم است که به نوجوانان یادآوری کرد که نکات ایمنی در اینترنت و مدت استفاده از آن را رعایت کنند.
- ❖ اجازه ورود به اتفاق گفت‌وگوی مجازی برای فرزندان تنها با نظرات والدین باید صورت بگیرد.
- ❖ والدین باید همراه با فرزندان خود از اینترنت استفاده کنند و با هم سایتها و پایگاه‌ها را جستجو کنند.
- ❖ در زمان استفاده از اینترنت، والدین باید الگوی خوبی برای فرزند خود باشند و زمان استفاده را به هدف مشخص و ویژه محدود کنند.
- ❖ برای نظارت بهتر و آسان‌تر والدین بر کودکان، باید رایانه را در محل عمومی و قابل دسترس برای همگان قرار داد.
- ❖ یکی از توانایی‌های مرورگرهای اینترنت، این است که والدین قادر خواهند بود که با تغییر در تنظیمات مرورگرها، تعداد محدودی سایت را آن هم بر اساس نیاز فرزندان، در اختیار فرزند خود قرار بدهند و سایتها دیگری که مضر هستند، از دسترس خارج کنند.
- ❖ زمانی هم برای ورزش و تفریح در خارج از خانه برای فرزندان باید اختصاص داد، تا این طریق، علاوه بر تخلیه انرژی و هیجانات و همچنین ایجاد سلامتی و نشاط فرزندان، از آسیب‌های احتمالی جسمانی استفاده از رایانه بر حذر ماند.

آسیب‌ها و خطرات شبکه‌های اجتماعی

آسیب‌ها و خطرات استفاده از سلسله نوین شبکه‌های اجتماعی آنقدر فراگیر می‌باشد که شامل آسیب‌های فردی، اجتماعی، خانوادگی، امنیتی، سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و دینی می‌شود که در این مجال فرصت ذکر همه آنها نمی‌باشد اما به عنوان نمونه به برخی از آنها اشاره می‌شود.

افت تحصیلی دانش آموزان، سرفت اطلاعات کاربران، اتفاق وقت بدون فایده و یا با حداقل فایده، برانگیختن نیازهای کاذب، اعتیاد به اینترنت، از دست دادن قدرت تمرکز و خرد و اندیشه، تاثیر منفی روی ساختار حافظه بلندمدت و کوتاه مدت انسان، افزایش سن ازدواج، نمایان شدن افراد به صورت تحریک آمیز و عربان، ترویج موسیقی مبتذل و رقص، به خطر افتادن حیثیت و آبروی افراد، ترویج ادیان و فرق ائمه‌றوی، فریفتگی به سرگرمی‌ها و عادتهای ناسالم و مضر، کشیده شدن ارتباط‌های مجازی به ارتباط‌های خارج از فضای واقعی جامعه، ترویج ایحجه گری، تزلزل بنیان خانواده و افزایش طلاق، خیانت همسران، فرار دختران از خانه، افزایش ارتباط با جنس مخالف و عادی سازی روابط نامشروع حتی برای متاهلین، سوء استفاده جنسی، تخریب هویت ملی، کاهش صله رحم، ترجیح مجاز از حقیقت در تصمیم گیریها، انزوا از اجتماع واقعی و جذب به اجتماع مجازی، افزایش خطر ابتلا به افسردگی، به خطر افتادن حریم خصوصی، بی خوابی، از بین رفت خلاقیت در افراد، افزایش احساس نیاز به توجه، ترویج افسار گسیخته شایعات و... از مواردی است که شیوع استفاده از این گونه نرم افزارها در پی دارد.

اندکی تأمل در آسیب‌های شبکه‌های اجتماعی تلفن همراه

با رواج گوشی‌های لمسی پیشرفتی در بازار، خرید این گوشی‌ها توسعه خانواده‌ها و بخصوص جوانان و نوجوانان روز به روز در حال افزایش است. امروزه جوانان برای سرگرم شدن و از هم‌تر استفاده از اینترنت به سمت خرید این نوع از گوشی‌ها می‌روند. با رواج این گوشی‌ها، برنامه‌های مختلفی برای آن توسط شرکت‌های مختلف طراحی و در دسترس عموم قرار داده می‌شود. یک بعد از این نرم افزارها، نرم افزارهای مربوط به شبکه‌های اجتماعی از قبیل: **وایبر، واتس‌اپ، لاین، تائتو و ...** می‌باشد.

این نرم افزارها در کمترین زمان، در بین جوانان ما جا باز کردن و وقت زیادی را از جوانان مان گیرد. به طوری که هر وقت، زمان آزادی را پیدا می‌کنند سریعاً مشغول استفاده از این نرم افزارها می‌شون به طوری که گاهای در سر سفره غذا نیز مشاهده می‌شود که مشغول استفاده از آن هستند! مسلماً این گونه نرم افزارها اگر سود داشته باشند از آسیب‌هایی نیز برخوردار هستند.

وحال مواردی از این آسیب‌ها را ذکر می‌کنیم:

- مهمترین آسیب، اعتیاد به این نرم افزارها می‌باشد که فرد را از لحاظ روحی و جسمی درگیر خود می‌کند.

- ایجاد اختلاف در بین روابط همسر که گاهای منجر به ایجاد کدورت، بدینی و حتی شاید منجر به طلاق شود!

- عدم ارتباط موثر فرزندان با جامعه به ویژه خانواده که گاهای شاهد این هستیم که فرزند دچار مشکلاتی در ارتباط با خانواده می‌شود.

- ابراز احساسات در شبکه‌های اجتماعی گاهای موجب واستگی و عشق‌های مجازی می‌شود که موجب اضطراب، استرس در فرد و مستعد سایر بیماری‌های روحی و جسمی می‌شود.

- انحطاط فکری جوانان و هدف قرار دادن دین، اعتقاد و شبهه افکنی در شبکه‌های اجتماعی که موجب ایجاد شک و شبهه در ذهن جوانان می‌شود.

- ترویج مسائل غیر اخلاقی ویرخی از مسائل سیاسی، اجتماعی، فرهنگی در قالب تخریب و فرافکنی موجب آشتگی ذهنی جوانان می‌شود. که برخی از مسائل نیز به صورت سازماندهی شده توسط معاندین انقلاب و دشمنان نظام خوراک این شبکه‌ها می‌باشد.

راهکار:

اما برای کاهش آسیب‌های این شبکه‌های اجتماعی می‌توان گفت که خانواده‌ها نقش بزرگی دارند که می‌توانند با تشریح آسیب‌های شبکه‌های اجتماعی به فرزندان خود از بروز چنین مسائلی جلوگیری کنند.

همراهی خانواده با فرزندان

یکی از آسیب‌های اینترنت، تنها بودن فرزندان در دنیای مجازی است. خانواده‌ها باید آگاه باشند که فرزندان خود را در فضای مجازی تنها نگذارند. همان‌طور که خانواده‌ها حساسیت ویژه‌ای در تنها نبودن دختر و پسر در محیط بیرون از خانه دارند، همان حساسیت را باید در فضای مجازی هم داشته باشند و نگذارند نوجوانان خود به تنها ای وارد دنیای مجازی شوند. رایانه و یا لپ‌تاپ نباید دور از چشم اعضای خانواده باشد. برای عدم برانگیختن حساسیت نوجوانان در کنترل شدن، والدین می‌توانند رایانه را در فضایی باز و جلوی چشم اعضای خانواده بگذارند. استفاده از سیستم رایانه باید همگانی باشد. هر چند برخی نرم‌افزارها بری پنهان نگهدارشتن اطلاعات و پوشش‌های شخص وجود دارد ولی اگر خانواده‌ها آگاهی کافی داشته باشند می‌توانند این موارد را هم کنترل نمایند. البته در این مورد خانواده باید صمیمیت خود را حفظ کند و فرزند حس نکند پدر و مادرش نقش پلیس در خانه را دارند.